

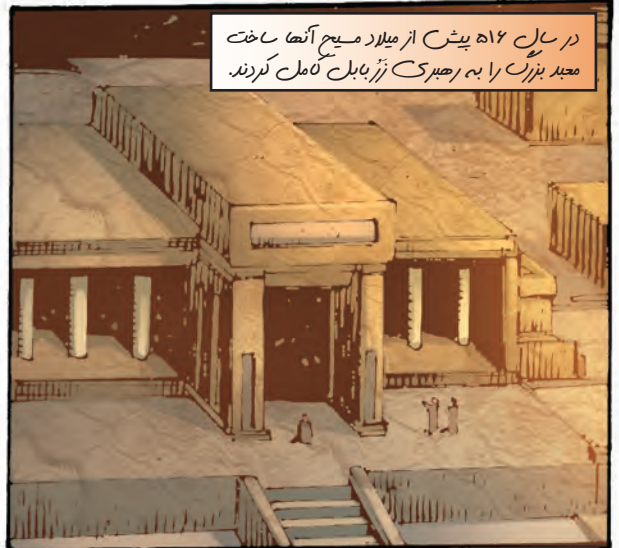
مالکی

پنجاه هزار یهودی در حدود ۵۳۶-۵۳۸ پیش از میلاد مسیح به یهودا برگشتند.

در سال ۵۱۶ پیش از میلاد مسیح آنها ساخت معبد بزرگ را به رهبری نرزیابن نامل کردند.

عزرا در سال ۴۵۸ پیش از میلاد مسیح با دومین گروه از تبعیدیان بازگشت، و به دنبال آن سومین گروه به رهبری نحیمیا در سال ۴۴۵ پیش از میلاد مسیح.

نحیمیا هم‌نظور که قول داده بود بعد از بازسازی دیوار اورشلیم به نزد شاه ایران بازگشت.

در آن زمان، ملایکی نبی به شدت شروع به سخن گفتن از جدایی گرفته دوست داشتن خدا و احکام او کرد.

اما تنها بعد از یک قرن مردم یهود در تشریفات مذهبی اختاره بودند و نسبت به خدا سخت دل شده بودند.

فراوند می‌فرماید: "من شما را عمیقاً دوست داشته‌ام."

"آقا شما در مقابل جواب می‌دهید، "واقعاً؟ چه موقع ما را دوست داشته‌ای؟"

و فراوند پاسخ می‌دهد، "من مثبت خود را با دوست داشتن پدر شما، یعقوب به شما نشان داده‌ام."

"پسر پدر خویش را حرمت می‌گذارم، یک خادم ارباب خویش را حرمت می‌گذارم. من پدر و ارباب شما هستم، هنوز شما ای کاهنان، نام مرا بی‌حرمت می‌کنید."

شما می‌گویید، «چگونه نام تو را بی‌حرمت کردیم.»

"زمانی که قربانی‌های ناپاک را به قربانگاه من پیشکش می‌کنید."

"زمانی که می‌گوید، خود را برای پیشکش کردن چیز با ارزشی به خدا به زحمت نیاورید!" آیا شما اشتباه نمی‌کنید؟

"بنگرید که آیا هاکم شما با چنین هدایایی راضی خواهد شد!"

فراوند قادر مطلق می‌فرماید، "زیرا که من پادشاه بزرگ هستم، و نام من در میان اقوام جهان با عزت و احترام یاد می‌شود."

"شما می‌گویید: "خدمت کردن فراوند بسیار دشوار است، و روی خود را از احکام فراوند برمی‌گردانید."

"لغت بر کسی که وعده یک قوچ سالم را بدهد و آن را یک با یک قوچ معیوب برای قربانی به خدا تعویض کند."

فراوانر قادر مطلق می‌فرماید:
«شما فواید دانست که این من
بودم که این هشدار برای شما
فرستادم تا به اکلای که به پدر
شما لای دادم بازگردید».

«من سرگین هیواناتی
که به من پیشکش
کرده‌اید به صورت شما
فواهم پاشید».

«اگر شما راه و روش
فود را عوض نکنید و نام مرا
جلال نرهید، آنگاه من مجازات
و هشتتانی بر شما فواهم
فرستار».

«آقا به نزد شما نه!
شما راه فدا را ترک کرده‌اید
و سبب لغزش عده‌ی زیادی
در گناه شده‌اید».

شما عهد و پیمان را
تصرف کرده‌اید و آن را به
شکل تقلید درآورده‌اید.

«... و مردم باید
برای راهنمایی به نزد
آنها بیایند».

«از لبان یک کاهن باید
علم و معرفت فدا روان
شود آنگاه مردم اکلای فدا را
فواهند آموخت ...»

«او همه حقیقت و راستی
را که از من گرفته بود به مردم تعلیم داد.
او با من راه می‌رفت، در نیکویی و درستی
زندگی می‌کرد، و عده‌ی زیادی را از زندگی
گناه آلودشان به راه راست
هدایت کرد».

"شما مردان معبد مقدس، خدا را با ازدواج با زنان کافر که بتها را می‌پرستند بی‌حرمت کرده‌اید."

"باشد که خداوند همه‌ی مردانی که این کار را انجام داده‌اند از عهد و پیمان خود محروم سازد!"

"شما قربانگاه را از اشکهای خود پر کرده‌اید زیرا که خدا به قربانی‌های شما توفیقی نمی‌کند."

شما زاری می‌کنید "پرا خداوند ما را رها کرده است؟"

"من به شما فواهم گفت پرا."

"دو نفر شما در نظر او یک تن می‌شود، او از شما چه انتظاری دارد؟"

"فرزندان با خدا از پیوندتان."

"از جوانی به همسران خود وفادار بمانید، زیرا که خداوند از طلاق نفرت دارد."

"خداوند خیانت شما را با طلاق دادن همسران با وختایی که خدا همراهی آنها را به شما دار دیده است شما قول دادید که از آنها مراقبت و نگهداری کنید."

با گفتن اینکه بری نیکوست، آیا خداوند از آن راهنی است! یا با گفتن، "خدا ما را میازات نخواهد کرد، او اهمیتی نمی‌دهد."

شما با سفناتان خداوند را فسته کرده‌اید. شما می‌پرسید "چگونه او را فسته ساخته ایم؟"

فراوند می‌فرماید، "من قاصد خود پیش از خود می‌فرستم تا راه را آماده کند." (۱)

(۱) یحییای تعمیددهنده قاصدی پیش از اولین ظهور مسیح بود.

"کسی که شما منتظرش بودید ناگهان به معبد خود فواهد آمد، (۲) و برای شما شادی عظیمی می‌آورد. این است آنچه فراوند قادر مطلق می‌فرماید."

"اقا چه کسی می‌تواند روز آمدن او را طاقت بیاورد؟"

(۲) این به این معنی نیست که فوراً، اما مسیح اعلام نشده و غیر منتظره خواهد آمد.

فراوند قادر مطلق می‌فرماید، «مجازات من در برابر کسانی که از من ترسی ندارند سریع فواهد بود.»

"من فراوند هستم، من تغییر نمی‌کنم. این است دلیلی که شما تا به حال کاملاً از بین نرفته‌اید، زیرا که رحمت من تا ابد الابد فواهد بود."

فراوند قادر مطلق می‌فرماید، "با وجود اینکه شما احکام مرا فقیر شمرده‌اید. شاید هنوز به سوی من برگردید. بیاید و من شما را فواهم بفشید."

"یا درست است که کسی از خدا دزدی کند؟ مطمئن نه! اقا شما از من دزدی کرده‌اید."

می‌گویند "ما چه موقع از تو دزدی کرده‌ایم؟"

"شما از هدایا و ده یک‌های من دزدی کرده‌اید، پس همه‌ی قوم شما نفرین شده‌اید."

"مرا امتحان کنید! اجازه دهید که به شما ثابت کنم!"

فراوند می‌فرماید: "همه ده یک‌ها را به فانه‌ی من بیاورید تا در معبد من فوراک باشد."

"سپس من روزنه‌های آسمان را به روی شما فوادم گشود و شما را پنهان برکت فوادم داد که اتاق کافی برای گرفتن آن فوادم داشت!"

پس نام آن‌ها که از خداوند می‌ترسیدند و او را دوست داشتند در کتاب یادگاری او ثبت شده‌اند.

فراوند قادر مطلق می‌فرماید، "ایشان قوم خاص من می‌باشند." "شما تفاوت بر فرورد خدا، با کسانی که او را فرمت می‌کنند و آثانی را که فرمت نمی‌کنند فوادم دید."

شما گفته‌اید، "این ابلهانه است که خدا را پرستیم و از او اطاعت کنیم."

می‌گویید، "آنهایی که کارهای شیرانه می‌کنند کامیاب می‌شوند."

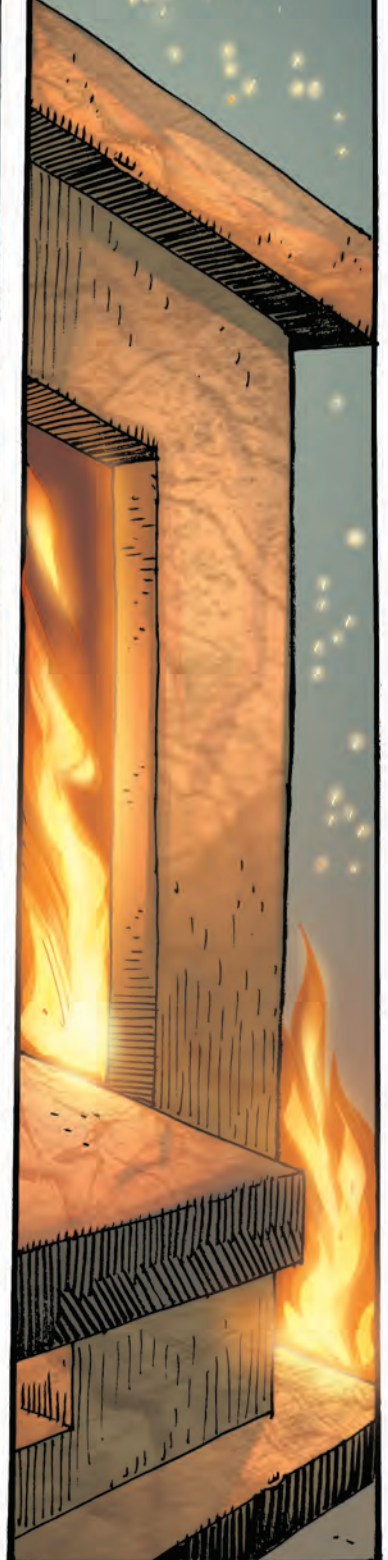
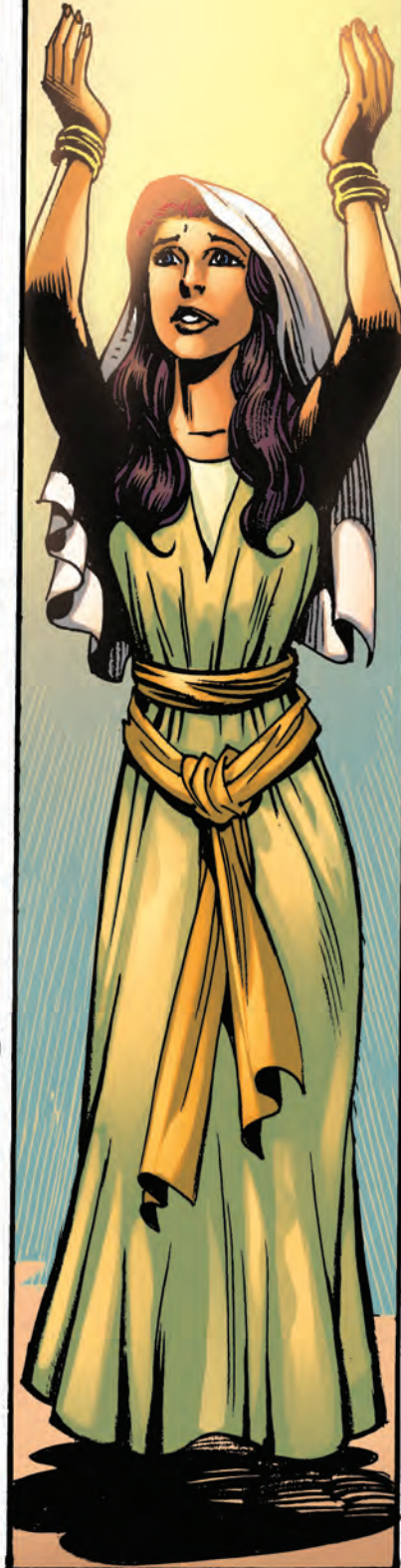
فراوند قادر مطلق
اعلام می‌کند "اکنون بنگرید
روز داوری مانند تنور شعله‌ور
فرا می‌رسد."

"افراد مغرور و گناهکار
مانند گاه فواهند سوخت؛ مانند
یک درخت، ریشه و همهی شاخ
و برگ آنها از بین فواهد
رفت."

"اقا برای شما که از نام من
می‌ترسید، آفتاب عدالت با پرتو
شغافش خود طلوع فواهد کرد."

"و شما آزاد فواهد شد، مانند
گوساله‌ها در چرگاه با فوشعالی
بست و شیز فواهد کرد."

فراوند قادر مطلق
می‌فرماید، "آنگاه شما با بدرکاران
مانند فالستری در زیر پاهایتان
رفتار فواهد کرد."

”ستوراتی را که توسط بندهام موسی، بر روی کوه سینا، به
همه‌ی قوم اسرائیل دادم به یاد بیاوردید و اطاعت کنید.“

”بگذردید، من نبی دیگری مانند ایلیا را پیش از خدا رسیدن آن
روز عظیم و هولناک داورى خدا به نزد شما فواعم فرستاد.“

موقعه‌های او بار دیگر پدرها و فرزندان‌شان را به هم نزدیک فواهر کرد...“

”... زیرا که آنها فواهرند دانست که اگر توبه نکنند، من
فواعم آمد و سرزمین آنها را کاملاً نابود فواعم سافت.“